

Ключівського Юрія Васильовича, 23.04.1959 р.н.,
паспорт гр. України для виїзду за кордон: ET839566,

проживаю: 29406, Брезно 86, Брезно, Чеська Республіка,
контакти: Тел.+420-775288966, e-mail: ucias@ukr.net

На лист Державної митної служби України (вих. № 08-2/10-04/10/10206, від 10.11.2021 р.), повідомляю, що з шести сторінок повідомлення, яке отримав, накінець, зрозумів наступне:

1. Вилучений у мене, ще 25.06.2019 року, на МП «Ужгород», медичний препарат Zaldiar (tramadol/paracetamol в пропорції 37,5mg/325mg, відповідно, в кількості 19 таблеток), розміщено та зберігається на складі Закарпатської митниці ДФС без квитанції МД-1 (та, відповідно, без номеру й дати) та без Акту приймання-передавання (знову, без номеру та дати). Крім того, витягу з «Книги реєстрації актів приймання-передавання товарів, транспортних засобів комерційного призначення на склад Митниці» - нема, як й Довідка про розрахунковий об'єм займаної площі ліками (товаром) - відсутня.

В наявності, ніби є Ярлик на майно, який «було прикріплено» (але без номеру та дати).

2. Жодного разу, ні одна із поданих мною Заяв до Закарпатської митниці ДМС України, щодо повернення вилучених у мене ліків Zaldiar (відповідно до Постанови Закарпатського апеляційного суду), не була задоволена. Однак й про накладення резолюції «Заборонено» на мої Заяви-звернення - мені невідомо.

Більше того Закарпатською митницею проігнорована моя Заява, щодо можливості скористатись п.9.3. «Порядку роботи складу митного органу», затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 30.05.2012 № 627 (реєстрація в Міністерстві юстиції України 03.07.2012 за № 1097/21409) зі змінами. Тобто, дозволити вивіз за межі митної території України та без оформлення ввозу на митну територію України моїх ліків, через МП «Ужгород», яким постійно користуюсь при відвіданні України, тобто у відповідності до п.10.3.1. вищевказаного «Порядку...».

3. Форма Заяви (в додатку) щодо повернення майна, яку вимагає подавати Закарпатська митниця, є довільною, яка не передбачена жодним нормативним документом і не може слугувати взірцем. Натомість, вимоги щодо додатків до Заяви, швидше за все - покликані не вирішити питання повернення майна/товару власнику (представнику) по-суті, а максимально ускладнити повернення вилученого у справах про ПМП. Так, наприклад, в обов'язковому порядку потрібен «оригінал постанови» суду або «належним чином завірена копія» - документи, які є/мають бути у Позивача, як у сторони-учасника судового процесу, якою є Закарпатська митниця. Більше того, невідомо для чого та за яким нормативним документом, вимагається додати до Заяви: «копію паспорту громадянина України (стор. 1,2,11,12)» чи «копію технічного паспорту ТЗ». Тобто, для чого митниці адреса реєстрації «порушника» в Україні чи техпаспорт, наприклад, автобуса чи поїзда, яким останній буде виїжджати з країни – не зрозуміло.

4. Закарпатська митниця з лютого 2020 року так й не спромоглась виконати постанову Закарпатського апеляційного суду, у справі 308/8208/19 від 07.02.2020, а саме – «виявлений та вилучений у Ключівського Юрія Васильовича медичний препарат... повернути», а дії митниці та бездіяльність її посадових осіб підпадають під Статтю 382 «Невиконання судового рішення» Кримінального кодексу України, де за «умисне невиконання вироку, рішення, ухвали, постанови суду, що набрали законної сили, або перешкоджання їх виконанню» - суворо карається.

З цього приводу, Верховний Суд України роз'яснив, що «невиконання судового акта - це бездіяльність, яка полягає в незастосуванні заходів, необхідних для його виконання, за умови, якщо суб'єкт був зобов'язаний і мав реальну можливість виконати судовий акт».

5. Сам факт позбавлення хворого лікарських засобів, медичних препаратів та техніки органами влади та управління – створюють загрозу здоров'ю та життю для такої особи, що прямо вказано в Законі України «Основи законодавства України про охорону здоров'я». Крім того, «з метою реалізації права громадян України на охорону здоров'я держава забезпечує доступність найнеобхідніших лікарських засобів», як це передбачено Законом України «Про лікарські засоби». А стаття 17 «Порядок ввезення в Україну лікарських засобів», передбачає, що навіть «незареєстровані лікарські засоби можуть ввозитись на митну територію України для: - індивідуального використання громадянами». Тобто, якщо пацієнт зазнав порушення своїх прав внаслідок прийнятого рішення, дії чи бездіяльності органу державної влади чи іншого суб'єкту владних повноважень – це становить не тільки пряму та невідворотну загрозу його життю та здоров'ю, але і є предметом розгляду аж до судового.

З цього приводу є добре відома практика Європейського суду з прав людини, який діє у відповідності до Європейської конвенції з прав людини, учасницею якої є і Україна та активно використовує статті: 2 (право на життя), 8 (право на повагу особистого та сімейного життя) та 46 (обов'язкова сила та виконання судового рішення).

Так чи інакше, але мій досвід щодо спроб повернути свої ліки, які майже 2,5 років тому були вилучені Закарпатською митницею тільки підтверджує вищенаведене, що навіть рішення Закарпатського адміністративного суду для української митниці - не указ. Натомість, Державна митна служба України, як випливає з листа, станом на 01.10.2021 року, пропонує мені заплатити 30,82 грн. «за зберігання на складі митниці майна» (а не товару!), а фактично - залишків у кількості 18 таблеток, термін дії яких закінчився у жовтні 2020 року. Справжня «перемога справедливості», фактично - державної структури над громадянином країни!

Отже, як це «робиться» або як впіймати «порушника митних правил»? Для цього, митниця країни, яка ніби збиралась в цивілізацію, запросто хапає, при перетині кордону, в нічний час 60-річного громадянина України, який на прохання «людей в погонах» показує власні ліки (які офіційно тримав за рецептом лікаря, в країні постійного місця перебування) й тягне до суду, через Протокол про ПМП за статтею, яка визнана Конституційним Судом України (на підставі Європейський суд з прав людини ще у 2019 році)... неконституційною, в частині застосування конфіскації за порушення правил переміщення через «зелений коридор» (абз. 2 ст. 471 Митного кодексу України)!

При цьому, спочатку інспектори МП «Ужгород» довільно складають Протокол про порушення митних правил (№ 3223/30500/19 від 25 червня 2019 року), в якому:

- замість моєї адреси проживання в Україні вказують офіс компанії в Україні, директором якої являюсь;
- службове відрядження, яку здійснював разом з представником інвестора - громадянином Чеської Республіки записують, як поїздку «у приватних справах»;
- вказують на якесь «виявлення», коли без жодного митного контролю, я сам, на прохання митників - відкрив свій дорожній несесер й показав інспектору всі ті ліки, які приймаю та постійно маю при собі;
- наголошують на ймовірних «ризиках» що й дало підстави перевести огляд мого транспортного засобу зі «зеленого коридору» до «червоного коридору»;
- самовільно вказують якусь «ціну ліків», у розмірі 116,57 грн., які мною отримано безкоштовно та за рецептом лікаря й так далі.

Натомість, інспектор, вимагав від мене якісь «дозвільні документи», які для: замовлення, придбання й отримання ліків в Чеській Республіці не видаються. Більше того, навіть рецепт на ліки, хворий в Європі отримує у формі СМС-справи, після чого може навідатись до будь-якої аптеки й, в обмін на СМС-код, отримує замовлене, що мабуть ще невідомо Україні та її чиновникам. Однак, інспектор - ніяк не відреагував: ні на мої заяви, ні на СМС-код, який йому демонстрував.

Тим не менше, я не змирився зі статусом «наркоділка», яким був «нагороджений» зусиллями Закарпатської митниці, не кажучи вже про втрачений час на МП «Ужгород», нічний стрес та моральний облік перед інвестором, не кажучи вже про ризик перебування в Україні, без вкрай необхідних ліків. Так, вже на етапі досудового розгляду мною було направлено на адресу, ще Закарпатської митниці ДФС України - «Уточнення до Протоколу про порушення митних

правил № 3223/30500/19» та «Пояснення до Протоколу про порушення митних правил № 3223/30500/19» (останній і на адресу Ужгородського міськрайонного суду) а також - «Заперечення по справі № 308/8208/19 про адміністративне порушення за ст. 471 МКУ 3223».

Додані до Заперечення документи, як-то:

1. Заключення лікарської справи відділення Обласної лікарні міста Млада Болеслава Чеська Республіка, видане лікарем урологічного відділення 24.07.2018 р.

2. Скан-фото СМС-коду з мобільного телефону, як підтвердження отримання ліків: Zaldair та Omeprazol (які були отримані в одній СМС-справі).

3. Копія рецепту МВ 1950287, на ліки Zaldair, виданого 24.07.2018 р. (який мусів додатково отримати у друкованому вигляді для суду)

– дозволили суду першої інстанції довести нікчемність дій митних органів й «закрити провадження в справі у зв'язку з відсутністю складу адміністративного порушення».

Таке рішення суду є логічним, позаяк, ну який «наркодилер» буде возити по 19 таблеток (в двох блістерах), у фірмовій упаковці та не ховаючи «наркоту», вкупі з іноземцем-інвестором? Більше того статті Закону України «Про наркотичні засоби, психотропні речовини і прекурсори», на які посилаються митні органи України, ніяк не впорядковують питання: видачі, придбання, отримання ліків поза межами України, зокрема й громадянами України (включаючи й тих, які мають постійне місце проживання з офіційною реєстрацією в Посольстві України) та регулюють виключно внутрішньо український порядок по цих питаннях. Так:

1. Порядок ввезення на територію України, вивезення з території України або транзиту через територію України наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів (ст.24), стосується тільки юридичних осіб та підприємців України.

2. Порядок перевезення наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів (ст.26), регулює наступне: «Фізичні особи мають право перевозити наркотичні засоби і психотропні речовини, придбані за призначенням лікаря, за наявності та на підставі рецепта, виданого закладом охорони здоров'я відповідно до вимог статей 27 і 28 цього Закону». Однак, у цій статті ні слова про СМС-рецепти.

3. Придбання, реалізація наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів (ст.27), стосується виключно України.

4. Рецепти на наркотичні засоби і психотропні речовини (ст.28), стосується тільки України.

Таким чином, діюче законодавство України, яке стосується видачі/придбання/отримання наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів - ніяк не впорядковує питання видачі/придбання/отримання ліків поза межами України, конкретно - громадянами України для власних потреб, які виступають в статусі пацієнтів, а регулює виключно внутрішньо український порядок по цих питаннях.

Подібна ситуація й з нормативними актами України. Так:

1. Постановою КМ України «Про затвердження переліку наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів», № 770 від 6 травня 2000 р., у відповідності до Таблиці II, Список № 1, Трамадол [дійсно] - міжнародна незареєстрована назва (хімічна назва: (±) - транс - 2 - [(диметиламіно)метил] - 1 - (м-метоксифеніл) циклогексанолу гідрохлорид) віднесено до наркотичних засобів, обіг яких обмежено (Таблиця II, Список № 1).

2. Постанова КМ України «Про затвердження переліку товарів, на які встановлено обмеження щодо переміщення через митний кордон України», № 436 від 21 травня 2012 року, в якій саме йшлося про «Дозвіл на право ввезення (вивезення) чи на право транзиту наркотичних засобів, психотропних речовин або прекурсорів наркотичних засобів і психотропних речовин» та на яку є посилання в Протоколі - втратила чинність (на підставі Постанови КМ № 960 від 24.10.2018 р.).

3. Постанова КМ України «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 21 травня 2012 р. № 436», № 142 від 2 березня 2016 р., ніяк не впорядковує питання: видачі/придбання/отримання ліків поза межами України, зокрема й громадянами України, та регулює й стосується виключно внутрішньо українського ринку.

Таким чином, багаточисельні нормативні акти України (частина з яких не діюча, про що не «встигають» знати навіть окремі посадові особи ДМС), які обмежують та/чи забороняють обіг

наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, недостатньо впорядковують питання: видачі/придбання/отримання ліків поза межами України, зокрема й громадянами України.

4. Відповідно до пунктів Митного кодексу України та з урахуванням вимог п. 2, ст. 197 «Обмеження щодо переміщення окремих товарів через митний кордон України», КМ України, як «Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику, визначає коди товарів згідно з УКТ ЗЕД, на переміщення яких через митний кордон України у відповідному напрямку встановлено обмеження, та розміщує відповідну інформацію на своєму офіційному веб-сайті та на єдиному державному інформаційному веб-порталі «Єдине вікно для міжнародної торгівлі». Однак, саме режим останнього, через вже кількарічну реконструкцію МП «Ужгород», унеможливує подорожуючим (особливо в нічний час доби), в повній мірі ознайомитись з тією кучою інформацією, яка міститься на неосвітлених інформаційних стендах.

5. Більше того, низка загальноукраїнських (типових, тимчасових, спрощених тощо) й по окремих прикордонно-митних переходах, Технологій прикордонного та митного контролю у пунктах пропуску через державний кордон... включаючи й для автомобільного сполучення, які діяли в Україні, в різний час - анульовані (тобто, втратили чинність). Мова про накази:

- Державного комітету у справах охорони державного кордону України Державної митної служби України «Про спрощення технології здійснення прикордонного та митного контролю», № 299/344, від 21.05.2003 р., який втратив чинність на підставі Наказу Адміністрації Державної прикордонної служби України № 297/793 (з1133-03) від 24.11.2003 р.;

- Адміністрації Державної прикордонної служби України «Про затвердження Технології прикордонного та митного контролю у пунктах пропуску через державний кордон для автомобільного сполучення», № 505/642, від 11.06.2008 р., який втратив чинність на підставі Наказу Міністерства внутрішніх справ № 60/78 (з0267-14) від 25.01.2014 р., який вимагав (див. п. 8.5.): «Інформаційні матеріали, що розміщуються у пункті пропуску в обов'язковому порядку повинні містити інформацію, потрібну для перетинання державного кордону України громадянами та особами без громадянства, зокрема щодо їх прав та обов'язків під час перебування у пункті пропуску та проходження того чи іншого виду контролю. Інформаційні стенди щодо порядку перетинання державного кордону України мають бути викладені державною мовою, мовою суміжної держави та англійською мовою»;

- Державного комітету у справах охорони державного кордону України, Державної митної служби України «Про спрощення технології здійснення прикордонного та митного контролю», № 299/344 від 21.05.2003 р., який втратив чинність на підставі Наказу Адміністрації Державної прикордонної служби № 297/793 (з1133-03) від 24.11.2003 р., який в п. 2.2. пропонував: «Пункт пропуску, на якому здійснюється прикордонний та митний контроль осіб, їх речей та транспортних засобів у спрощеному порядку, облаштовується відповідними єдиними інформаційними стендами Держкомкордону та Держмитслужби, дорожньою розміткою та знаками, які вказують напрямок руху та роз'яснюють порядок проходження контролю».

Таким чином, як видно з вищенаведеного, типова, спрощена, примірна тощо Технологічна схема, яка сьогодні мала б діяти на МП «Ужгород», по крайній мірі для громадян України, які перетинають державний кордон - невідома.

Недостатнє інформування громадян України, іноземців та осіб без громадянства, в питаннях: видачі/придбання/отримання ліків, особливо наркотичних засобів, психотропних речовин й прекурсорів та психотропних речовин, включаючи їх перевезення через митний кордон України з боку МЗС України, включаючи його представництва за кордоном, - Посольства та Консульства, що може стати та є причиною порушень, виходячи із законодавчо-нормативних актів України. Так:

1. На веб-сторінці (<https://czechia.mfa.gov.ua/ua/consular-affairs/services/rules>) Посольства України в Чеській Республіці за посиланням: Головна / Консульські питання / Поради подорожуючим, знаходимо розділ IV. Наркотичні речовини з таким текстом: «Будь-яке фізичне переміщення наркотичних речовин з території однієї держави на територію другої держави (та у рамках ЄС) можливо тільки при наявності дозволу Міністерства охорони здоров'я Чеської республіки. Транзит територією Чеської Республіки можливий тільки при наявності дозволу на вивезення, виданий відповідним компетентним органом країни походження вантажу, якщо таке необхідно згідно юридичних норм країни походження вантажу», що аж ніяк не може стосуватись

пацієнтів, яким ліки з вмістом наркотичних речовин призначаються лікарем за рецептом, включаючи й за СМС-рецептом.

Й далі, за таким посиланням: Головна / Консульські питання / Перелік консульських дій / Правила в'їзду та перебування в Україні, можемо знайти тільки: Правила в'їзду та перебування в Україні для громадян іноземних держав, в яких жодним словом й нічого не сказано про ліки/лікарські засоби, які обмежені та/чи заборонені до ввезення в Україну.

2. На сайті (<https://mfa.gov.ua/ua/consular-affairs/travel-advice/crossing-border>) Міністерства закордонних справ України, за посиланням: Головна / Консульські питання / Поради подорожуючим / Виїзд та в'їзд в Україну громадян України, також немає ні слова про ліки/лікарські засоби, які обмежені та/чи заборонені до ввезення в Україну.

Натомість, на цьому ж сайті за посиланням: Головна / Прес-центр / Новини закордонних дипустанов України, в розділі «**Правила та рекомендації щодо виїзду і в'їзду в Україну громадян України**», є підрозділ «Ввезення лікарських засобів», де вказано, що: «Громадяни можуть ввозити на митну територію України лікарські засоби, які переміщуються в ручній поклажі та/або в супроводжуваному або несупроводжуваному багажі громадянина, в таких обсягах:

- у кількості, що не перевищує п'яти упаковок кожного найменування на одну особу (крім лікарських засобів, що містять наркотичні чи психотропні речовини);

- у кількості, що не перевищує зазначену в наявному в особи рецепті на такий лікарський засіб, виданому на ім'я цієї особи та засвідченому печаткою лікаря та/або закладу охорони здоров'я».

Однак, ця інформація стосується не стільки пацієнта, який переміщує ліки (включаючи наркотичні й психотропні речовини) для власного використання/споживання, скільки обмежує кількість упаковок на особу та вимагає мати документи, «рецепт на такий лікарський засіб, виданому на ім'я цієї особи та засвідченому печаткою лікаря та/або закладу охорони здоров'я».

3. Generální konzulát České republiky ve Lvově (Генеральне Консульство Чеської Республіки у Львові) в розділі Informace pro cestu a pobyt na Ukrajině (Інформація для подорожування та перебування в Україні) про перевезення ліків, які містять наркотичні та/чи психотропні речовини, для власної потреби - нічого не сказано. Посилання на веб-ресурс, тут: https://www.mzv.cz/lvov/cz/viza_a_konzularni_informace/informace_pro_obcany_cr/informace_pro_cestu_a_pobyt_na_ukrajine.html.

4. Ministerstvo zahraničních věcí České republiky (Міністерство закордонних справ Чеської Республіки), за посиланням: Ukrajina - cestování - Celní a devizové předpisy (Україна - подорожі - Митні та валютні правила), читаємо: «Léky mohou být dováženy pouze pro vlastní potřebu překračující množství potřebné na předpokládanou délku léčby, přičemž se může vyžadovat lékařský recept» (Ліки можна ввозити лише для власного використання, у кількості що не перевищує необхідну кількість, призначену для тривалого лікування, при цьому може вимагатись рецепт від лікаря). Й далі: «Je zakázáno importovat na Ukrajinu výbušniny, jedovaté či jinak škodlivé látky, radioaktivní materiály, narkotika a psychotropní látky, jakékoliv materiály, jež propagují válku, násilí, pornografii, rasovou, etnickou či náboženskou nesnášenlivost či vyzývají k násilnému svržení ústavního systému Ukrajiny» (Забороняється ввезення до України вибухових речовин, токсичних або інших шкідливих речовин, радіоактивних речовин, наркотичних та психотропних речовин, будь-яких матеріалів, які сприяють війні, насильству, порнографії, расовій, етнічній або релігійній нетерпимості або вимагають повалення конституційного ладу України). Посилання на веб-ресурс, тут: https://www.mzv.cz/jnp/cz/encyklopedie_statu/evropa/ukrajina/cestovani/duty.html.

Виходячи з вищенаведеного, є очевидним, що громадянин України, який тимчасово та/чи постійно мешкає за кордоном на законних підставах (тобто: легально) і має медичне страхування країни перебування, на підставі якого лікується та отримує ліки, як пацієнт, який перетинає кордон України з власними ліками - навряд чи може розглядатись як підозрюваний у справі порушення митних правил, що й мали б визначити, безпосередньо, при перетині кордону професійні інспектори - представники митних органів України. Тим паче, що перебуваючи за межами України, громадянин, як видно з вищенаведеного не має змоги, а тим більше в реальному часі - слідкувати за законодавчо-нормативною базою України в питаннях дозволів та заборон, які стосуються питань переміщення ліків для власних потреб. Більше того, через вищевказані проблема/прогалини в нормативно-правових документах, включаючи нечіткість

дефініцій та по-суті чехарда з технологічними схемами чи їх відсутність, безпосередньо на кордоні, не кажучи вже про кількарічний стан - ремонтних робіт, в якому перебуває МП «Ужгород» Закарпатської митниці, якісний митний контроль, навіть в рамках діючого законодавства не відповідає цивілізаційним нормам.

Незважаючи на це, все ж вирішив спробувати повернути свої ліки, тим паче що не тільки постановою Закарпатського адміністративного суду у цьому питанні була «на моїй стороні». Так:

1. У лютому 2021 року на моє ім'я, однак - на адресу офісу компанії: м. Ужгород, вул. Богомольця 21/5, було отримано листа від Закарпатської митниці ДМС (вих. № Вих. № 7.7-08-2/7.7-21/29/688, від 08.02.2021 р.), в якому митниця пропонувала звернутись за майном (а не за товаром!), яке було у мене «вилучено у справі про ПМП від 25.06.2019 № 3223/30500/19, яке підлягає поверненню», відповідно до Постанови Закарпатського апеляційного суду 07.02.2020 у справі 308/8208/19. Однак, у зв'язку з санепідеміологічною ситуацією, яка мала місце через COVID-19, як в Україні так і в країні мого перебування - Чеській Республіці, я був вимушений письмово звернутись листом (від 24.02.2021) до Закарпатської митниці ДМС з пропозицією «залишити ліки Zaldiar на Закарпатській митниці Держмитслужби з можливістю його отримати безпосередньо, особисто».

2. Фактично, два візити, які були здійснені мною (19.08.2021 та 08.09.2021), відразу по приїзду в Україну (після загальноєвропейських карантинних обмежень та отримання щеплення від COVID-19), безпосередньо в приміщення головного офісу Закарпатської митниці ДМС, за адресою: м. Ужгород, вул. Собранецька 20, з метою таки отримати майно, яке було «вилучено у справі про ПМП від 25.06.2019 № 3223/30500/19 та яке підлягає поверненню, а саме - ліки Zaldiar (tramadol/paracetamol в пропорції 37,5mg/325mg, відповідно) в кількості 19 таблеток – результату не дали. Так, 19.08.2021 року, виконавець-службова особа митниці О.Клікунова, послуговуючись недержавною мовою, фактично йдучи вже додому, на прохідній митниці, запропонувала скласти Заяву з переліком додатків до неї, включаючи й «рішення» суду з «мокрою печаткою», що не відповідає жодним юридичним термінам в Україні.

3. Вже 08.09.2021 мною було підготовлено та подано, безпосередньо Закарпатській митниці ДМС Заяву, яку остання, в особі «приймальної»/«реєстратури», відмовилась прийняти за формальними ознаками. На мою вимогу – прийняти звернення, «допомогти у складенні Заяви» зголосилась пані Сочка, яка не дивлячись на карантин від COVID-19, оголошений по всій будівлі митниці, про що попереджався кожен відвідувач об'явою при вході до приміщення, прийшла без індивідуальних засобів захисту. В кінці-кінців Заяву, в якій зазначено мої поштову та електронну адреси й контактний телефон було прийнято та зареєстровано Закарпатською митницею ДМС.

Ну а далі була – переписка між громадянином України та державним органом, яку завзято підхопив сам ДМС, про що вказав у п.2 на початку свого листа, жоден з яких так і не став керівництвом до дії. Натомість, з досвіду проживання у Європейському Союзі, можу сказати, як поступили б у цивілізації про яку так багато чуто в Україні. Там би фахівці на прикордонному переході, навіть не «вилучали» б ліки у 60-річного подорожувача, однозначно б «заспокоїлись» через ганьбу програного суду в першій інстанції, давно б вибачились/повернули «конфісковане».

І все ж була невеличка надія (максимум 1:100), що ДМС України, як вищестояща до Закарпатської митниці, яка активно «перебрала» ініціативу – розтлумачити громадянину України «свою правоту», дійсно вникне та неупереджено розбереться з ситуацією, коли не зовсім фахові інспектори на кордонах, ночами складають протоколи на власників ліків (для особистого користування) а потім, навіть знаючи-відчуваючи непрофесійність своїх дій (через відсутність перспективи кримінального злочину, про що й сказали «опери» цілого Управління боротьби з наркозлочинністю в Закарпатській області, яких було викликано на кордон та яких прийшлося чекати за півночі) - потягнуть пенсіонера у суди до «переможного», навіть при тому, що суд першої інстанції «закрив провадження в справі у зв'язку з відсутністю складу адміністративного порушення». Однак, не сталося, позаяк ДМС України, в кращих радянських традиціях - кинулась захищати «честь мундира», в чергове розповідаючи про статті Конституції України та дії Закарпатської митниці, виключно в «рамках чинного законодавства».

Натомість, за час, який минув з 25 червня 2019 року, тобто з часу коли на МП «Ужгород» було затримано чергового «наркодїлка» в моїй особі, ДФС стала ДМС, змінилось кілька голів-начальників останніх структур, не кажучи вже про кадрові зміни, на митницях. За цей час з

митниць України було відсторонено та звільнено сотні працівників, в тому числі за професійну непридатність, не кажучи вже про десятки кримінальних справ проти нечесних митників та посадки останніх. Так, після чергового засідання РНБО України від роботи відсторонили понад 100 працівників Держмитслужби, серед яких - 17 керівники митниць і митних постів. Останнім «показником» дійсно «фаховості» тих же митників на МП «Ужгород», які «завжди діють в межах чинного законодавства» є недавній (6 листопада 2021 р.) факт затримання словацькою стороною «159 пакетів загальною вагою 33,64 кг» наркотиків (а проведений скринінг-тест на наявність наркотичних засобів, виявився – позитивним!).

Зате нічний «улов», в моїй особі, який за майже 2,5 роки «працевлаштував»: митників та прикордонників, оперативників Управління боротьби з наркозлочинністю в Закарпатській області та слідчих, лаборантів та експертів Закарпатського відділу з питань експертиз та досліджень, суддів і секретарок Ужгородського міськрайонного та Закарпатського апеляційного судів, чиновників та начальників Закарпатської митниці й ДФС/ДМС, включаючи: юристів, секретарок, референтів та поштарів - склав аж 0,7125 гр. трамадолу (C₁₆H₂₅NO₂). Тобто, менше одного грама «наркотику», який у ліках споживає чи не пів-Європи та й той треба повернути!

Можна собі тільки уявити, які поневіряння заготовлено кожному співгромадянину чи іноземцю, який мав необережність взяти ліки для власних потреб, без «дозвільних документів» та які кола пекла проходять «винні» у порушенні ПМП, навіть якщо мають право на повернення незаконно «вилученого». Натомість, скандали з «реалізацією» конфіскаату з українських митниць – тільки підтверджують плітки недоброзичливців, що ускладнення з поверненням майна та/чи товару, створюється чиновниками штучно, в чому й сам переконався.

Виходячи з вищенаведеного а також з урахуванням того, що постанова Закарпатського апеляційного суду в адміністративній справі є остаточною й оскарженню не підлягає, що не дає мені можливостей захистити свої права в українських судах а також через тотальне ігнорування Закарпатською митницею постанови Закарпатського апеляційного суду - вимушений звернутись до останньої інстанції в Україні - офісу Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

В разі незадовільного реагування останнього та коли йдеться про порушення права чи свободи, що гарантується Європейською конвенцією з прав людини, розгляну можливість звернутись до Європейського суду з прав людини. Позов буде направлено проти України та її державного органу виконавчої влади Державної митної служби України й Закарпатської митниці.

Тим паче, що в кінці липня 2021 року, Конституційний суд України ухвалив рішення (справа № 3-261/2019(5915/19) щодо неконституційності застосування конфіскації за порушення правил переміщення через «зелений коридор» (абз. 2 ст. 471 Митного кодексу України), рішення про яку набирає чинності через шість місяців, тобто від січня 2022 року. Перед цим, чи не аналогічну позицію висловив Європейський суд з прав людини ще у 2019 році (Заява № 77508/11, Страсбург 11 липня 2019 року), що вже створило правовий вакуум в Україні. Та й за сам факт позбавлення хворого лікарських засобів митниками МП «Ужгород», що мало місце 26 червня 2019 року та створило загрозу моему здоров'ю та життю - треба відповідати.

Такі свої кроки вважаю логічними, законними та справедливими. Адже, не може бути засудженою та визнана винною людина тільки за те, що Україна, українське законодавство, її норми та правила а також некомпетентність, не фаховість та упередженість чиновників: від митниці до судів України - не визнають медичні СМС-рецепти, не володіють та не користуються зчитувальним обладнанням для цього та ніяк не регламентують давно розширену в Європі практику останніх. Тим паче, що всі докази: свого стану, як пацієнта, витяг з лікарської справи, легальність отримання ліків та СМС-рецепт - були мною надані та визнані дійсними й прийняті судом першої інстанції. Отже, ніякий я не «наркодилер», як би це не намагались «довести»: Закарпатська митниця, ДФС/ДМС та Закарпатський апеляційний суд.

P.S. Відповідати мені - не треба. Бісер - закінчився. Зустрінемося у Страсбурзі. В ЄСПЛ.

15 листопада 2021 року

Ключівський Ю.В.